

بررسی وضعیت ضریب آپگار و اکسیژن تراپی در نوزادان مادران معتاد مراجعه کننده به بیمارستان شهید بهشتی استان اصفهان (۱۳۹۱-۱۳۹۲)

مرضیه صمدانی، کارشناس مامایی (دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان)
لیلا اکبری، کارشناس ارشد پرستاری، (عضو هیئت علمی دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان)

بدو تولد، زمان شروع سازگاری های فیزیولوژیک نوزاد با محیط اطراف جهت زندگی در خارج از حفره ی رحمی می باشد. نوزادان مادران معتاد نوزادان آسیب پذیر محسوب شده و در معرض خطرات ناشی از مصرف مواد مخدر، قرار می گیرند. از آنجا که آگاهی از مشکلات نوزادان این مادران می تواند در کاهش آسیب های احتمالی موثر واقع گردد، انجام تحقیقاتی در این زمینه ضروری به نظر می رسد. لذا، در این مطالعه به ارزیابی ضریب آپگار بدو تولد نوزادان و فراوانی درمان با اکسیژن تراپی، پرداخته شده است.

مطالعه حاضر که از نوع توصیفی-مقطعی است، به ارزیابی وضعیت حین تولد نوزادان مادران معتاد بیمارستان شهید بهشتی استان اصفهان در سال ۱۳۹۱-۱۳۹۲ پرداخته است. حجم نمونه به صورت سرشماری شامل ۲۰ پرونده بوده و اطلاعات استخراج شده شامل نمره آپگار نوزادان و فراوانی اکسیژن تراپی در بدو تولد می باشد. داده ها در نرم افزار SPSS(Ver.18) وارد شده و در سطح آمار توصیفی از شاخص هایی نظیر درصدفراوانی، میانگین و انحراف معیار استفاده گردیده است.

طبق نتایج بدست آمده از این مطالعه ۳۵٪ نوزادان، تحت درمان اکسیژن تراپی قرار گرفته اند، که میانگین نمره آپگار دقیق اول و پنج این نوزادان به ترتیب $7/2 \pm 1/1$ و $9/1 \pm 0/6$ بوده است. همچنین $34/78$ ٪ نوزادان مورد مطالعه پره مچور و ۱۵٪ آنان دارای ناهنجاری مادرزادی بوده اند.

با توجه به آنکه درصد قابل ملاحظه ای از نوزادان این مطالعه، در بدو تولد دارای مشکلات و عوارضی بوده و تحت درمان با اکسیژن تراپی قرار گرفته اند، پیش بینی اقدامات درمانی به موقع، بویژه مراقبتهای حمایتی تنفسی در بدو تولد می تواند سبب کاهش آسیب ها و عوارض احتمالی نوزادان مادران معتاد گردد.

کلید واژگان: اعتیاد مادر، نوزاد، آپگار، اکسیژن تراپی